Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 761/2001/EK RENDELETE**

(2001. március 19.)

a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről

(HL L 114 , 24.4.2001, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Bizottság 196/2006/EK rendelete (2006. február 3.)	L 032	4	4.2.2006

Módosította:

►**A1**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 761/2001/EK RENDELETE

(2001. március 19.)

a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében ([3]) megállapított eljárásnak megfelelően, az egyeztető bizottság által 2000. december 20-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

(1) A Szerződés 2. cikke kimondja, hogy a Közösség feladata többek között az egész Közösségben a fenntartható növekedés előmozdítása, és az 1993. február 1-jei határozat ([4]) hangsúlyozza az ilyen fenntartható növekedés fontosságát.

(2) A Bizottság által előterjesztett, és az 1993. február 1-jei határozattal általános megközelítésében jóváhagyott „A fenntartható fejlődés felé” című program hangsúlyozza a szervezetek szerepét és felelősségét mind a gazdaság megerősítésében, mind a környezet védelmében az egész Közösségben.

(3) „A fenntartható fejlődés felé” című program arra szólít fel, hogy bővíteni kell a környezetvédelem területének eszköztárát, és piaci mechanizmusokat kell alkalmazni arra, hogy a szervezetek elkötelezzék magukat e területen az előrelátó szemlélet mellett a környezettel kapcsolatos minden vonatkozó előírás betartásával.

(4) A Bizottságnak elő kell mozdítania az átfogó megközelítés alkalmazását a környezetvédelem terén közösségi szinten kidolgozott jogszabályok esetén.

(5) Az ipari vállalkozásoknak a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben való önkéntes részvételéről szóló, 1993. június 29-i 1836/93/EGK tanácsi rendelet ([5]) bebizonyította hatékonyságát az ipar környezeti teljesítményének javítása terén.

(6) Az 1836/93/EGK rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatokat arra kell felhasználni, hogy a Közösség környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszere (EMAS) még nagyobb mértékben tudja javítani a szervezetek általános környezeti teljesítményét.

(7) Az EMAS-t hozzáférhetővé kell tenni valamennyi, a környezetre hatást gyakorló szervezet számára, eszközöket biztosítva számukra e hatások kezeléséhez és az általános környezeti teljesítményük javításához.

([1]) HL C 400., 1998.12.22., 7. o. és HL C 212. E, 2000.7.25., 1. o.
([2]) HL C 209., 1999.7.22., 43. o.
([3]) Az Európai Parlament 1999. május 6-án megerősített (HL C 279., 1999.10.1., 253. o.), 1999. április 15-i véleménye (HL C 219., 1999.7.30., 385. o.), a Tanács 2000. február 28-i közös állásfoglalása (HL C 128., 2000.5.8., 1. o.) és az Európai Parlament 2000. július 6-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2001. február 14-i határozata és a Tanács 2001. február 12-i határozata.
([4]) A Tanács és a tagállamok kormányképviselőinek határozata, akik a Tanács keretében 1993. február 1-jén ülést tartottak a környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos közösségi programról (HL C 138., 1993.5.17., 1. o.).
([5]) HL L 168., 1993.7.10., 1. o.

▼B

(8) A Szerződés 5. cikkében említett szubszidiaritás és arányosság elve szerint az EMAS hatékonysága az európai szervezetek jobb környezeti teljesítményéhez való hozzájárulás révén közösségi szinten jobban elérhető. Ez a rendelet biztosítja az EMAS egységes alkalmazását az egész Közösségben az EMAS-ra vonatkozó közös szabályok, eljárások és alapvető követelmények előírásával, míg a nemzeti szinten megfelelően teljesíthető intézkedéseket a tagállamok hozzák meg.

(9) A szervezeteket ösztönözni kell, hogy önkéntes alapon vegyenek részt az EMAS-ban, amivel előnyre tehetnek szert a szabályozott ellenőrzés, a költségtakarékosság és a nyilvánosságban róluk kialakuló kép révén.

(10) Fontos, hogy a kis- és középvállalkozások részt vegyenek az EMAS-ban; részvételüket az információhoz, a meglévő támogatási forrásokhoz és a közintézményekhez való hozzáférés elősegítésével és segítségnyújtási intézkedések foganatosításával vagy támogatásával kell előmozdítani.

(11) A tagállamok által adott tájékoztatást a Bizottságnak arra kellene felhasználnia, hogy felmérje az EMAS-ban a szervezetek, különösen a kis- és középvállalkozások fokozottabb részvételét célzó különös intézkedések kidolgozása iránti igényt.

(12) A környezetvédelmi vezetési rendszereket bevezető szervezetek átláthatósága és hitelessége fokozódik, ha megvizsgálják, hogy vezetési rendszerük, környezetvédelmi ellenőrzési programjuk és a környezetvédelmi nyilatkozatuk megfelel-e e rendelet követelményeinek, és környezetvédelmi nyilatkozatuk minden későbbi frissítését akkreditált környezetvédelmi hitelesítők érvényesítik.

(13) Ezért fontos a környezetvédelmi hitelesítők szakmai képesítésének biztosítása és folyamatos javítása független és semleges akkreditálási rendszerrel, továbbképzéssel és a tevékenységük megfelelő felügyeletével az EMAS általános hitelességének biztosítása végett. A nemzeti akkreditáló testületek közötti szoros együttműködést ezért ki kell építeni.

(14) A szervezeteket ösztönözni kell környezetvédelmi nyilatkozatok rendszeres kidolgozására és a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételére, amelyek a közvéleményt és más érdekelt feleket tájékoztatják a környezeti teljesítményükről.

(15) A tagállamok ösztönzőket dolgozhatnak ki, hogy érdekeltté tegyék a szervezeteket az EMAS-ban való részvételre.

(16) A Bizottságnak technikai támogatást kellene nyújtania a csatlakozni kívánó országok számára az EMAS alkalmazásához szükséges struktúrák kiépítésében.

(17) A környezetvédelmi vezetési rendszer általános követelményein túl az EMAS különös jelentőséget tulajdonít a következő elemeknek: a jogszabályok betartása, a környezeti teljesítmény javítása és a külső kommunikáció, valamint az alkalmazottak bevonása.

▼B

(18) A Bizottságnak e rendelet mellékleteit ki kell igazítania, kivéve az V. mellékletet, el kell ismernie az EMAS szempontjából fontos környezetvédelmi kérdésekre vonatkozó európai és nemzetközi szabványokat, és az EMAS-ban érdekelt felekkel közösen iránymutatást kell kidolgoznia a tagállamokban az EMAS-követelmények egységes alkalmazásának biztosítása céljából. Az ilyen iránymutatás kidolgozásában a Bizottságnak figyelembe kell vennie a Közösség környezeti politikáját és különösen a közösségi jogszabályokat, valamint – adott esetben – a nemzetközi kötelezettségvállalásokat.

(19) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat szerint ([1]) kell meghozni.

(20) E rendeletet szükség esetén bizonyos idő elteltével módosítani kell a szerzett tapasztalatok fényében.

(21) Az európai intézményeknek az e rendeletben meghatározott elvek elfogadására kell törekedniük.

(22) Ez a rendelet átveszi a 1836/93/EGK rendeletet és annak helyébe lép, amely ezért hatályát veszti,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer és céljai

(1) Ezennel létrejön a szervezetek önkéntes részvételén alapuló közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (a továbbiakban: EMAS), a szervezetek környezeti teljesítményének értékelése és javítása, valamint a közvélemény és más érdekelt felek tájékoztatása céljából.

(2) Az EMAS célja az, hogy előmozdítsa a szervezetek környezeti teljesítményének folyamatos javítását az alábbiakkal:

a) a szervezetek részéről környezetvédelmi vezetési rendszerek kiépítése és alkalmazása az I. melléklet szerint;

b) az ilyen rendszerek teljesítményének szisztematikus, objektív és rendszeres értékelése az I. melléklet szerint;

c) a környezeti teljesítménnyel kapcsolatos tájékoztatás és nyílt párbeszéd a nyilvánossággal és más érdekelt felekkel;

d) a szervezet alkalmazottainak aktív bevonása, valamint megfelelő képzés és továbbképzés, amely lehetővé teszi az a) pontban említett feladatokban való aktív részvételt. Kérésükre, az alkalmazottak képviselőit is be kell vonni.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) környezeti politika: a szervezet általános céljait és cselekvési elveit jelenti a környezetvédelem terén, beleértve a környezettel kapcsolatos összes vonatkozó előírás betartását, valamint az elkötelezettséget a környezeti teljesítmény folyamatos javítása mellett; a környezeti politika kereteket biztosít a környezeti célok és célkitűzések meghatározásához és felülvizsgálatához;

b) a környezeti teljesítmény folyamatos javítása: a szervezet vezetésének intézkedéseihez kapcsolódó környezetvédelmi vezetési rendszer mérhető eredményeinek évről évre történő javítási folyamata az intézkedések minden jelentős környezeti tényezője tekintetében, a

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

szervezet környezeti politikája, céljai és célkitűzései alapján; az eredmények javításának nem szükségszerűen kell egyidejűleg megvalósulni a tevékenység minden területén;

c) környezeti teljesítmény: a szervezet vezetésének a környezeti tényezők irányítása terén elért eredményei;

d) a szennyezés megelőzése: olyan eljárások, gyakorlat, anyagok vagy termékek használata, amelyek megelőzik, csökkentik vagy ellenőrzik a szennyezést, ide tartozhat az újrahasznosítás, a kezelés, az üzemi folyamatok megváltoztatása, az ellenőrzési mechanizmusok, valamint az erőforrások és a helyettesítő anyagok hatékony használata;

e) környezeti állapotfelmérés: a szervezet tevékenységeivel kapcsolatos környezetvédelmi kérdések, környezeti hatások és a szervezet környezeti teljesítményének kezdeti átfogó vizsgálata (VII. melléklet);

f) környezeti tényező: a szervezet tevékenységeinek, termékeinek vagy szolgáltatásainak olyan eleme, amely hatással lehet a környezetre (VI. melléklet); jelentős az olyan környezeti tényező, amely jelentős környezeti hatással jár vagy járhat;

g) környezeti hatás: a környezet bármilyen – akár kedvező, akár kedvezőtlen – változása, amely részben vagy egészben a szervezet tevékenységéből, termékeiből vagy szolgáltatásaiból ered;

h) környezeti program: a környezeti célok és célkitűzések elérése érdekében bevezetett vagy előirányzott intézkedések (felelősségi körök és eszközök) leírása és a környezeti célok és célkitűzések elérésének határideje;

i) környezeti cél: a környezeti politikából eredő környezeti cél, amelyet egy szervezet tűzött ki maga elé, és amelyet, ha lehetséges, számszerűsítenek;

j) környezeti célkitűzés: a szervezet egészére vagy annak részeire vonatkozó – ahol lehet – számszerűsített részletes teljesítménykövetelmény, amely a környezeti célokból ered, s amelyet a környezeti célok elérése érdekében kell meghatározni és teljesíteni;

k) környezetvédelmi vezetési rendszer: az általános vezetési rendszer része, amely magában foglalja a szervezeti felépítést, a tervezési tevékenységeket, a felelősségi köröket, az eljárásmódokat, a környezeti politika kidolgozásának, bevezetésének, megvalósításának, vizsgálatának és fenntartásának folyamatait és eszközeit;

l) környezetvédelmi ellenőrzés: a szervezet környezeti teljesítményének a környezet védelmét szolgáló vezetési rendszerének és eljárásainak szisztematikus, dokumentált, rendszeres és objektív értékeléséből álló vezetési eszköz:

   i. a környezeti hatást kiváltható eljárásmódok vezetési ellenőrzésének előmozdítására;

   ii. a környezeti politikának való megfelelés értékeléséhez, beleértve a szervezet környezeti céljait és célkitűzéseit (II. melléklet);

m) ellenőrzési ciklus: az az időszak, amely alatt egy szervezetnél az összes tevékenységet ellenőrzik (II. melléklet);

n) ellenőr: a szervezet állományához tartozó, vagy a szervezeten kívüli, a szervezet vezetése nevében egyénileg vagy csoportosan eljáró, a II. melléklet 2.4. szakaszának említett szaktudással rendelkező, és az objektív értékeléshez az ellenőrzés alá vont tevékenységektől kellően független személy vagy csoport;

o) környezetvédelmi nyilatkozat: a III. melléklet 3.2. szakasza a)–g) pontjában részletezett információk;

p) érdekelt fél: a szervezet környezeti teljesítményével kapcsolatos vagy azzal érintett személy vagy csoport, ideértve a hatóságokat is;

q) környezetvédelmi hitelesítő: a hitelesített szervezettől független, a 4. cikkben említett feltételek és eljárások szerint akkreditált személy vagy szervezet;

▼B

r) akkreditálási rendszer: a tagállam (akkreditáló testület) által kijelölt vagy létrehozott olyan pártatlan intézmény vagy szervezet által foglalkoztatott környezetvédelmi hitelesítők akkreditálási és felügyeleti rendszere, amely elegendő eszközzel, hatáskörrel és megfelelő eljárásokkal rendelkezik az ilyen rendszerre vonatkozóan az e rendeletben meghatározott feladatok ellátására;

s) szervezet: a saját funkciókkal és igazgatással rendelkező társaság, vállalat, cég, vállalkozás, hatóság vagy intézmény, vagy ezek része, vagy kombinációja, függetlenül attól, hogy jogi személyiséggel rendelkezik-e, illetve a közjog vagy a magánjog alá tartozik.

Az EMAS keretében szervezetként nyilvántartásba vételre kerülő egységre vonatkozóan egyeztetni kell a környezetvédelmi hitelesítővel, és szükség esetén az illetékes testületekkel, figyelembe véve a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint kidolgozott bizottsági iránymutatást, de az ilyen szervezet nem lépheti túl az adott tagállam határait. A legkisebb figyelembe vehető egység a telephely. A Bizottság által a 14. cikk (2) bekezdésében rögzített eljárás szerint meghatározott kivételes körülmények között az EMAS-ban való nyilvántartásba vételre figyelembe vehető egység lehet kisebb a telephelynél, ilyen például a saját tevékenységekkel rendelkező alegység;

t) telephely: adott földrajzi helyen minden, a szervezet ellenőrzése alatt álló terület, beleértve az ott végzett tevékenységet, az ott előállított termékeket és az ott nyújtott szolgáltatásokat is, beleértve az infrastruktúrát, berendezést és anyagokat;

u) illetékes testületek: az e rendeletben meghatározott feladatok teljesítésére az 5. cikk értelmében a tagállamok által kijelölt – nemzeti, regionális vagy helyi – testületek.

3. cikk

Részvétel az EMAS-ban

(1) Az EMAS-ban részt vehet bármely szervezet, amely környezeti teljesítményét kívánja javítani.

(2) Az EMAS-ban való nyilvántartásba vételhez a szervezet:

a) elvégzi tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak környezeti állapotfelmérését a VII. melléklet szerint, a VI. melléklet szerinti tényezőkre vonatkozóan, és ezen állapotfelmérés eredményeinek fényében meg kell valósítania az I. mellékletben említett összes követelményre kiterjedő környezetvédelmi vezetési rendszert, különös tekintettel a vonatkozó környezetvédelmi jogszabályok betartására.

Azoknak a szervezeteknek azonban, amelyek a 9. cikk követelményei szerint elismert, igazolt környezetvédelmi vezetési rendszerrel rendelkeznek, nem kell hivatalos környezeti állapotfelmérést lefolytatniuk, amikor áttérnek az EMAS-ra, ha a VI. mellékletben ismertetett környezeti tényezők azonosításához és értékeléséhez szükséges tájékoztatást az igazolt környezetvédelmi vezetési rendszer megadta;

b) elvégzi vagy elvégezteti a II. mellékletben ismertetett követelmények szerinti környezetvédelmi ellenőrzést. Az ellenőrzések célja a szervezetek környezeti teljesítményének felmérése;

c) kidolgozza a III. melléklet 3.2. szakasza szerinti környezetvédelmi nyilatkozatot. A nyilatkozatban különös figyelmet kell fordítani az elért eredményekre – összehasonlítva a szervezet környezeti céljaival és célkitűzéseivel –, valamint a környezeti teljesítmény folyamatos javításának követelményére, és figyelembe kell venni az érintett érdekelt felek tájékoztatás iránti igényét;

d) hitelesítteti a környezeti állapotfelmérést (ha már végeztek ilyet), a környezetvédelmi vezetési rendszert, a környezetvédelmi ellenőrzési eljárást és a környezetvédelmi nyilatkozatot annak igazolása céljából, hogy teljesíti az e rendelet vonatkozó követelményeit, valamint környezetvédelmi hitelesítővel érvényesítteti a környezetvédelmi nyilatkozatot annak igazolására, hogy a III. melléklet követelményeit betartják;

▼B

e) az érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatot továbbítja azon tagállam illetékes testületéhez, amelyben a nyilvántartásba vételt kérő szervezet található, és azt nyilvántartásba vétel után közzéteszi.

(3) Annak érdekében, hogy valamely szervezet EMAS-beli nyilvántartását fenntarthassa:

a) rendelkeznie kell az V. melléklet 5.6. szakaszában foglalt követelmények szerint hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszerrel és környezetvédelmi ellenőrzési programmal;

b) a környezetvédelmi nyilatkozatának évenként szükséges, érvényesített frissítéseit az illetékes testület elé terjeszti és közzéteszi. A frissítések évenkénti gyakoriságától való eltérés a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint elfogadott bizottsági iránymutatásban megállapított esetekben lehetséges, különös tekintettel a kis szervezetekre és a kisvállalkozásokra a 96/280/EK bizottsági ajánlás ([1]) szerint, és ha nem következett be változás a környezetvédelmi vezetési rendszer működésében.

4. cikk

Akkreditálási rendszer

(1) A tagállamok létrehoznak egy rendszert a független környezetvédelmi hitelesítők akkreditálására és tevékenységük felügyeletére. E célból a tagállamok alkalmazhatják jelenlegi akkreditáló testületeiket, vagy az 5. cikk értelmében illetékes testületeket, vagy kijelölhetnek, illetve létrehozhatnak bármely más, megfelelő jogállású testületet.

A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen rendszerek összetétele garanciát jelent a függetlenségre és semlegességre a feladatok ellátása terén.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy ezek a rendszerek e rendelet hatálybalépését követő 12 hónapon belül teljes mértékben működőképesek legyenek.

(3) A tagállamok biztosítják az érintett felekkel való megfelelő konzultációt az akkreditálási rendszerek kiépítése és irányítása során.

(4) A környezetvédelmi hitelesítők akkreditálása és a tevékenységük felügyelete megfelel az V. melléklet követelményeinek.

(5) Az egyik tagállamban akkreditált környezetvédelmi hitelesítők a többi tagállamban is eljárhatnak ilyen minőségükben az V. mellékletben meghatározott követelmények szerint. A hitelesítési tevékenység megkezdéséről tájékoztatni kell azt a tagállamot, ahol e tevékenységet végzik, és a tevékenységet ez utóbbi tagállam akkreditálási rendszere felügyeli.

(6) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e cikk szerint bevezetett intézkedésekről, valamint az akkreditálási rendszer felépítésében és eljárásaiban bekövetkezett változásokról.

(7) A Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében rögzített eljárásnak megfelelően ösztönzi az együttműködést a tagállamok között, különösen az V. melléklet és az olyan kritériumok, feltételek és eljárások közötti összhang hiányának elkerülése végett, amelyeket a nemzeti akkreditáló testületek alkalmaznak a környezetvédelmi hitelesítők akkreditálása és felügyelete során a környezetvédelmi hitelesítők egységes képzettségének biztosítása érdekében.

(8) Az akkreditáló testületek az összes akkreditáló testületből álló fórumot hoznak létre azzal a céllal, hogy biztosítsák a Bizottság számára az információt és eszközöket a (7) bekezdés szerinti kötelezettsége teljesítéséhez. E fórum évente legalább egyszer ülésezik a Bizottság képviselőjének jelenlétében.

Adott esetben, a fórum iránymutatást dolgoz ki a környezetvédelmi hitelesítők akkreditálása, szakképzettsége és felügyelete kérdéseiben. Az ilyen iránymutatást tartalmazó dokumentumokra a 14. cikk (2) bekezdésében rögzített eljárás vonatkozik.

([1]) HL L 107., 1996.4.30., 4. o.

▼B

Az akkreditáló testületek működése és a hitelesítési folyamat egységessége érdekében a fórum eljárásokat dolgoz ki a szakértők általi felülvizsgálati folyamatra. E felülvizsgálat célja annak biztosítása, hogy a tagállamok akkreditálási rendszerei megfeleljenek e rendelet követelményeinek. A szakértői felülvizsgálati tevékenységekről szóló jelentést a Bizottság elé kell terjeszteni, amely azt tájékoztatásul a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elé terjeszti, valamint közzéteszi.

5. cikk

Illetékes testületek

(1) E rendelet hatálybalépésétől számított 3 hónapon belül minden tagállam kijelöli az e rendeletben, különösen a 6. és 7. cikkben meghatározott feladatok teljesítéséért felelős illetékes testületet, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes testületek összetétele nyújtson garanciát függetlenségükre és semlegességükre, és hogy az illetékes testületek egységesen alkalmazzák e rendelet rendelkezéseit.

(3) A tagállamok iránymutatással látják el az illetékes testületeket a szervezetek nyilvántartásba vételének felfüggesztésére és törlésére vonatkozóan. Az illetékes testületek különösen az alábbiakra vonatkozó eljárásokkal rendelkeznek:

– a nyilvántartásba vett szervezetekkel kapcsolatos érdekelt felek észrevételeinek figyelembevételére, és

– a szervezetek nyilvántartásba vételének megtagadására, a nyilvántartásból való törlésére, illetve bejegyzésük felfüggesztésére.

(4) Az illetékes testület felel a szervezetek EMAS-ba történő nyilvántartásba vételéért. Ezért ellenőrzi a szervezetek felvételét a nyilvántartásba és bejegyzésük fenntartását.

(5) Valamennyi tagállam illetékes testületei legalább évente egyszer találkoznak a Bizottság képviselőjének jelenlétében. E találkozók célja az, hogy biztosítva legyen az EMAS-ban a szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos eljárások egységessége, beleértve a nyilvántartás felfüggesztését és a nyilvántartásból való törlést is. Az illetékes testületek szakértői felülvizsgálati folyamatot dolgoznak ki azért, hogy a gyakorlatban a nyilvántartás egységességét biztosítsák. A szakértői felülvizsgálati tevékenységekről szóló jelentést a Bizottság elé kell terjeszteni, amely azt tájékoztatásul a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elé terjeszti, valamint közzéteszi.

6. cikk

A szervezetek nyilvántartásba vétele

A szervezetek nyilvántartásba vétele az illetékes testületeknél történik az alábbi esetek megkülönböztetésével:

1. Ha az illetékes testület:

   – érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatot kapott, és

   – megkapta a szervezettől a kitöltött formanyomtatványt, amely legalább a VIII. melléklet szerinti legszükségesebb adatokat tartalmazza, és

   – megkapta a 16. cikk szerint esetlegesen fizetendő nyilvántartásba vételi díjat, és

   – a benyújtott információkat, és különösen az illetékes megbízott hatóságnál a vonatkozó környezetvédelmi jogszabályoknak a szervezet részéről történő betartásával kapcsolatos tájékozódást elegendőnek találja annak bizonyítására, hogy a szervezet teljesíti az e rendelet szerinti valamennyi követelményt,

   nyilvántartásba veszi a kérelmező szervezetet, és nyilvántartási számot ad ki. Az illetékes testület tájékoztatja a szervezet vezetését, hogy a szervezetet nyilvántartásba vette.

▼B

2. Ha az illetékes testület olyan felügyeleti jelentést kap az akkreditáló testülettől, amely arról tanúskodik, hogy a környezetvédelmi hitelesítő a tevékenységét nem kellő alapossággal végezte annak eldöntéséhez, hogy a kérelmező szervezet e rendelet követelményeit teljesíti-e, a nyilvántartásba vételt el kell utasítani, vagy fel kell függeszteni mindaddig, amíg meggyőzően nem bizonyítják, hogy a szervezet teljesíti az EMAS követelményeit.

3. Ha egy szervezet nem adja át az illetékes testületnek a megfelelő kérelmet követő 3 hónapon belül:

   – a környezetvédelmi nyilatkozat évente érvényesített frissítéseit, vagy

   – a szervezet által kitöltött formanyomtatványt, amely legalább a VIII. melléklet szerinti legszükségesebb adatokat tartalmazza, vagy

   – az esetlegesen fizetendő nyilvántartásba vételi díjakat,

   a szervezetet a nyilvántartásból fel kell függeszteni, vagy törölni kell a mulasztás jellegétől és mértékétől függően. Az illetékes testület tájékoztatja a szervezet vezetését a hozott intézkedések indokairól.

4. Ha egy illetékes testület bármikor arra a megállapításra jut a kapott információk alapján, hogy a szervezet már nem teljesíti e rendelet egy vagy több feltételét, a szervezetet fel kell függeszteni vagy törölni kell a nyilvántartásból, a mulasztás jellegétől és mértékétől függően.

   Ha egy illetékes testületet az illetékes megbízott hatóság arról tájékoztat, hogy a szervezet nem teljesíti a környezetvédelemmel kapcsolatos vonatkozó jogszabályi követelményeket, el kell utasítani az ilyen szervezet nyilvántartásba vételét, vagy fel kell függeszteni a nyilvántartásból.

5. A szervezetek nyilvántartásba vételének elutasítása, a nyilvántartásból való felfüggesztése, vagy törlése konzultációt igényel a megfelelő érdekelt felek között annak érdekében, hogy az illetékes testület megkapja a döntéshozatalhoz szükséges bizonyítékokat. Az illetékes testület tájékoztatja a szervezet vezetését a hozott intézkedések indokairól és az illetékes megbízott hatósággal folytatott tárgyalásról.

6. Az elutasítást vagy felfüggesztést vissza kell vonni, ha az illetékes testület kielégítő információt kapott arról, hogy a szervezet teljesíti az EMAS követelményeit, vagy ha kielégítő információt kapott az illetékes megbízott hatóságtól arról, hogy a szabályszegést megszüntették, és hogy a szervezet kielégítő intézkedésekkel biztosította, hogy ez többet nem fordul elő.

7. cikk

A nyilvántartásba vett szervezetek és a környezetvédelmi hitelesítők jegyzéke

(1) Az akkreditáló testület létrehozza, felülvizsgálja és frissíti a környezetvédelmi hitelesítők jegyzékét és azok akkreditálási hatáskörét a saját tagállamában, és közvetlenül, vagy a nemzeti hatóságokon keresztül az érintett tagállam kérésére havonta tájékoztatja a Bizottságot és az illetékes testületet az e jegyzékben bekövetkezett változásokról.

(2) Az illetékes testületek létrehozzák és vezetik a tagállamukban nyilvántartásba vett szervezetek jegyzékét, és azt havonta frissítik. Az illetékes testületek közvetlenül, vagy a nemzeti hatóságokon keresztül az érintett tagállam kérésére havonta tájékoztatják a Bizottságot e jegyzék változásairól; a megbízott helyi testületek hálózatán belül gazdasági ágazat és hatáskör szerinti információcsere rendszert szervezhetnek.

(3) A környezetvédelmi hitelesítők és az EMAS-ba nyilvántartásba vett szervezetek jegyzékét a Bizottság vezeti és teszi közzé.

▼B

8. cikk

Logó

(1) Az EMAS-ban részt vevő szervezetek a IV. melléklet szerinti logót csak akkor használhatják, ha szerepelnek az EMAS-nyilvántartásban. A logó megjelenítésével kapcsolatos műszaki előírást a 14. cikk (2) bekezdésének eljárása határozza meg, amelyet a Bizottság tesz közzé.

(2) Az EMAS-logót a szervezetek az alábbi esetekben használhatják:

a) érvényesített információkon a III. melléklet 3.5. szakasza értelmében olyan esetekben, amelyek a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint elfogadott bizottsági iránymutatásban vannak rögzítve, amely iránymutatás biztosítja, hogy ne lehessen összetéveszteni a környezetvédelmi termékcímkékkel (ez esetben a logónak a IV. mellékletben ismertetett 2. változatát kell használni);

b) az érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatokon (ez esetben a logónak a IV. mellékletben ismertetett 2. változatát kell használni);

c) a nyilvántartásba felvett szervezetek levélpapírjának fejlécén (ez esetben a logónak a IV. mellékletben ismertetett 1. változatát kell használni);

d) a szervezetnek az EMAS-ban való részvételéről szóló tájékoztatón (ez esetben a logónak a IV. mellékletben ismertetett 1. változatát kell használni);

e) a termékek, tevékenységek és szolgáltatások hirdetésein vagy hirdetéseiben és csak azokban az esetekben, amelyek a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint elfogadott bizottsági iránymutatásban vannak rögzítve, amely iránymutatás biztosítja, hogy ne lehessen összetéveszteni a környezetvédelmi termékcímkékkel.

(3) A logó nem használható az alábbi esetekben:

a) a termékeken vagy azok csomagolásán;

b) más termékekre, tevékenységekre és szolgáltatásokra vonatkozó összehasonlításban.

A Bizottság azonban a 15. cikk (3) bekezdésében előírt értékelés keretében megvizsgálja, hogy a logó milyen kivételes körülmények között használható, és ilyen esetekben a 14. cikk (2) bekezdésében rögzített eljárás szerinti szabályokat fogad el, amelyek biztosítják, hogy a logót ne lehessen összetéveszteni a környezeti termékcímkékkel.

9. cikk

Kapcsolat az európai és a nemzetközi szabványokkal

(1) Az EMAS szempontjából fontos környezetvédelmi kérdésekre vonatkozó európai vagy nemzetközi szabványokat alkalmazó, a megfelelő tanúsítási eljárások szerint tanúsított szervezeteket e szabványok betartása tekintetében olyan szervezeteknek kell tekinteni, mint amelyek teljesítik e rendelet előírásait, feltéve hogy:

a) a szabványokat a Bizottság elismeri a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint;

b) a tanúsító testületekre vonatkozó akkreditálási követelményeket a Bizottság elismeri a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint.

Az elismert szabványokra (az EMAS vonatkozó szakaszaira utalással) és az elismert akkreditálási követelményekre vonatkozó adatokat közzéteszik az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(2) Ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett szervezeteket nyilvántartásba lehessen venni az EMAS-ban, az érintett szervezeteknek bizonyítaniuk kell a környezetvédelmi hitelesítő számára, hogy teljesítik azokat a követelményeket, amelyekre a vonatkozó szabvány nem terjed ki.

▼B

10. cikk

Kapcsolat a Közösség egyéb környezetvédelmi jogszabályaival

(1) Az EMAS nem érinti a környezeti ellenőrzés terén érvényben lévő:

a) közösségi jogot; vagy

b) nemzeti jogszabályokat vagy a közösségi jog által nem szabályozott műszaki szabványokat; és

c) a szervezeteknek e jogszabályok és szabványok szerinti kötelezettségeit.

(2) A tagállamok megvizsgálják, hogy az e rendelet szerinti EMAS-ba történő nyilvántartásba vételt hogyan lehet figyelembe venni a környezetvédelmi szabályozás végrehajtásában és érvényesítésében a szervezetek és az illetékes megbízott hatóságok erőfeszítéseinek felesleges párhuzamosságai elkerülése érdekében.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e téren hozott intézkedésekről. A Bizottság a tagállamoktól kapott tájékoztatást a kézhezvétel után, de legalább háromévente továbbítja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

11. cikk

A szervezetek részvételének ösztönzése, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra

(1) A tagállamok ösztönzik a szervezetek részvételét az EMAS-ban, és különösen megvizsgálják a kis- és középvállalkozások (KKV) részvétele biztosításának szükségességét:

– a tájékoztatáshoz, a támogatási alapokhoz, a közintézményekhez és a közbeszerzéshez való hozzáférés megkönnyítésével a közbeszerzéssel kapcsolatos közösségi szabályok sérelme nélkül,

– technikai segítségnyújtási intézkedések bevezetésével vagy ösztönzésével, különösen a megfelelő szakmai vagy helyi kapcsolattartó pontok kezdeményezéseivel összefüggésben (például helyi hatóságok, kereskedelmi kamarák, szakmai vagy ágazati szövetségek),

– annak biztosításával, hogy az ésszerű nyilvántartásba vételi díjak ösztönözzék a nagyobb fokú részvételt.

A kis- és középvállalkozások részvételének előmozdítása érdekében, beleértve a jól körülhatárolt földrajzi területeken összpontosuló KKV-kat, a helyi hatóságok az ipari szövetségekkel, kereskedelmi kamarákkal és az érdekelt felekkel együtt segítséget nyújthatnak a jelentős környezeti hatások megállapításában. A kis- és középvállalkozások pedig ezt felhasználhatják a környezeti programjuk, valamint az EMAS-beli vezetési rendszerük környezeti céljainak és célkitűzéseinek meghatározásához. Továbbá, a kis- és középvállalkozások részvételének ösztönzését célzó programokat, például azokat, amelyek lépésről lépésre közelítenek az EMAS-ban való nyilvántartásba vétel felé, regionális vagy nemzeti szinten lehet kidolgozni. A rendszernek úgy kell működnie, hogy ne okozzon a résztvevők, különösen a kisebb szervezetek számára felesleges adminisztrációs terheket.

(2) A szervezeteknek az EMAS-ban való részvétele ösztönzése végett a Bizottságnak és más közösségi intézményeknek, valamint egyéb nemzeti szintű hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az EMAS-ban való nyilvántartás figyelembevételének lehetőségét közbeszerzési politikájuk kritériumainak megállapításakor, a közösségi jog sérelme nélkül.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e cikk szerint hozott intézkedésekről. A Bizottság a tagállamoktól kapott tájékoztatást a kézhezvétel után, de legalább háromévente továbbítja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

▼B

12. cikk

Tájékoztatás

(1) Minden tagállam megfelelő intézkedéseket tesz annak biztosítására, hogy:

a) a szervezeteket tájékoztassa e rendelet tartalmáról;

b) a nyilvánosságot tájékoztassa az EMAS céljairól és fő elemeiről.

A tagállamok többek között a vállalkozói szövetségekkel, a fogyasztói szervezetekkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, a szakszervezetekkel és a helyi intézményekkel együttműködve különösen a szakmai kiadványokat, a helyi folyóiratokat, reklámkampányokat és más alkalmas eszközöket használják fel az EMAS általános megismertetésére.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e cikk szerint hozott intézkedésekről.

(3) A Bizottság felel az EMAS közösségi szintű ösztönzéséért. Különösen a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottság tagjaival konzultálva vizsgálja a példaértékű gyakorlat megfelelő módon és eszközökkel történő terjesztésének lehetőségét.

13. cikk

Szabályszegés

A tagállamok megfelelő jogi, illetve közigazgatási intézkedéseket hoznak e rendelet rendelkezéseinek be nem tartása esetére, és ezekről az intézkedésekről tájékoztatják a Bizottságot.

14. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Ahol e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikke érvényes, tekintettel a 8. cikk rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében említett időszak 3 hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját működési szabályzatát.

15. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől számított 5 éven belül felülvizsgálja az EMAS-t a működése során szerzett tapasztalatok és a nemzetközi fejlődés fényében, és szükség esetén megfelelő módosításokat javasol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) E rendelet minden mellékletét, az V. melléklet kivételével, a Bizottság igazítja ki a 14. cikk (2) bekezdésében rögzített eljárás szerint, az EMAS működése során szerzett tapasztalatok fényében és válaszul az EMAS-követelményekre vonatkozó iránymutatásra irányuló, megállapított igények alapján.

(3) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve e rendelet hatálybalépésétől számított öt éven belül elsősorban azt értékeli, hogy a nyilvánosság és más érdekelt felek hogyan alkalmazzák, ismerik el és értelmezik az EMAS-logót, és felméri, hogy szükséges-e a logó és a használatára vonatkozó követelmények felülvizsgálata.

16. cikk

Költségek és díjak

(1) A tagállamok által bevezetett intézkedések szerint, díjrendszer hozható létre a szervezetek nyilvántartásba vételi eljárásával és a környezetvédelmi hitelesítők akkreditálásával és felügyeletével kapcsolatban felmerült igazgatási költségek és más, az EMAS-szal kapcsolatos költségek fedezésére.

▼B

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e cikk alapján hozott intézkedésekről.

17. cikk

Az 1836/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezése

(1) Az 1836/93/EGK rendelet hatályát veszti e rendelet hatálybalépésének napjától e cikk (2)–(5) bekezdésétől függően.

(2) Az 1836/93/EGK rendelet szerint létrehozott nemzeti akkreditálási rendszerek és illetékes testületek a jövőben is megmaradnak. A tagállamok módosítják az akkreditálási rendszerek és az illetékes testületek által az e rendelet megfelelő rendelkezései szerint követett eljárásokat. A tagállamok biztosítják, hogy e rendszerek e rendelet hatálybalépésének napját követő 12 hónapon belül teljes mértékben működőképesek legyenek.

(3) Az 1836/93/EGK rendelet szerint akkreditált környezetvédelmi hitelesítők az e rendelet szerint megállapított követelmények betartásával folytathatják tevékenységüket.

(4) Az 1836/93/EGK rendelet szerint nyilvántartásba vett telephelyek megmaradnak az EMAS-nyilvántartásban. E rendelet új követelményeit a telephely következő hitelesítése során kell vizsgálni. Ha a következő hitelesítésre e rendelet hatálybalépésétől számított 6 hónapon belül kerül sor, a következő hitelesítés dátuma 6 hónappal meghosszabbítható a környezetvédelmi hitelesítő és az illetékes testületek beleegyezésével.

(5) A (3) és (4) bekezdés az 1836/93/EGK rendelet 14. cikke szerint akkreditált környezetvédelmi hitelesítőkre és nyilvántartásba vett telephelyekre is vonatkozik, ha a felelős akkreditáló testületek és az illetékes testületek egyetértettek abban, hogy a környezetvédelmi hitelesítők és a nyilvántartásba vett telephelyek teljesítik az 1836/93/EGK rendelet minden követelményét és erről tájékoztatják a Bizottságot.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M1

I. MELLÉKLET

A. A KÖRNYEZETVÉDELMI VEZETÉSI RENDSZER KÖVETELMÉNYEI

A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) részt vevő szervezeteknek teljesíteniük kell az EN ISO 14001:2004 európai szabvány (*) 4. szakaszának követelményeit, amelyek itt teljességükben szerepelnek:

I-A. **A környezetvédelmi vezetési rendszer követelményei**

I-A.1. Általános követelmények

A szervezetnek környezetvédelmi vezetési rendszert kell kialakítania, dokumentálnia, bevezetnie, fenntartania és folyamatosan fejlesztenie e nemzetközi szabvány követelményeivel összhangban, és meg kell határoznia, miként tervezi teljesíteni e követelményeket.

A szervezet meghatározza és dokumentálja, hogy milyen körre terjed ki környezetvédelmi vezetési rendszere.

I-A.2. Környezeti politika

A felső vezetés határozza meg a szervezet környezeti politikáját és biztosítja, hogy az a környezetvédelmi vezetési rendszerének alkalmazási körén belül:

a) megfeleljen a tevékenységei, termékei és szolgáltatásai jellegének, körének és környezeti hatásainak;

b) tartalmazzon kötelezettségvállalást a folyamatos fejlesztésre és a szennyezés megelőzésére;

c) tartalmazzon kötelezettségvállalást a vonatkozó jogi követelményeknek, valamint a szervezet környezeti tényezőivel összefüggő azon egyéb követelményeknek a teljesítésére, amelyek mellett a szervezet elkötelezte magát;

d) a környezeti célok és célkitűzések meghatározásának és értékelésének keretéül szolgáljon;

e) dokumentálva legyen, megvalósuljon és érvényben maradjon;

f) eljusson mindenkihez, aki a szervezetnek vagy annak megbízásából dolgozik; valamint

g) nyilvános legyen.

I-A.3. Tervezés

I-A.3.1. *Környezeti tényezők*

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania

a) annak megállapítására, hogy tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak mely környezeti tényezőit tudja ellenőrizni, illetőleg befolyásolni a környezetvédelmi vezetési rendszerének alkalmazási körén belül, tekintettel a tervezett vagy induló fejlesztésekre, valamint az új vagy megváltozott tevékenységeire, termékeire és szolgáltatásaira; továbbá

b) annak meghatározására, hogy mely tényezők hatnak vagy hathatnak jelentősen a környezetre (azaz melyek a jelentős környezeti tényezők).

A szervezetnek dokumentálja és rendszeresen frissíti ezeket az adatokat.

A szervezet gondoskodik arról, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszer kialakításakor, bevezetésekor és fenntartásakor figyelembe vegyék a jelentős környezeti tényezőket.

I-A.3.2. *Jogi és egyéb követelmények*

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania

a) annak megállapítására, hogy a vonatkozó jogi követelmények és az egyéb követelmények közül, amelyek mellett a szervezet elkötelezte magát, melyek kapcsolatosak a környezeti tényezőivel, valamint az ezekhez való hozzáférésre;

(*) Az e mellékletben közölt szöveg felhasználása a CEN engedélyével történt. A teljes szöveg megvásárolható a nemzeti szabványügyi testületektől, amelyek jegyzékét e melléklet tartalmazza. Tilos e mellékletről kereskedelmi céllal másolatot készíteni.

▼M1

b) annak meghatározására, hogy ezen követelmények miként alkalmazandók a szervezet környezeti tényezőire.

A szervezet gondoskodik arról, hogy a vonatkozó jogi követelményeket és az egyéb követelményeket, amelyek mellett a szervezet elkötelezte magát, figyelembe vegyék a környezetvédelmi vezetési rendszer kialakításakor, bevezetésekor és fenntartásakor.

I-A.3.3. *Célok, célkitűzések és program(ok)*

A szervezetnek dokumentált környezeti célokat és célkitűzéseket kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania a szervezet érintett feladatkörei és szintjei szerint.

A céloknak és a célkitűzéseknek lehetőség szerint mérhetőknek kell lenniük, ezenkívül összhangban kell állniuk a környezeti politikával, beleértve a szennyezés megelőzésére, a szervezet által vállalt jogi és egyéb követelmények teljesítésére, valamint a folyamatos fejlesztésre tett kötelezettségvállalásokat is.

Céljai és célkitűzései kidolgozásakor és felülvizsgálatakor a szervezetnek tekintettel kell lennie a jogi és az egyéb követelményekre, amelyek mellett elkötelezte magát, valamint saját jelentős környezeti tényezőire. Figyelembe veszi továbbá a technológiai választási lehetőségeit, a rá vonatkozó pénzügyi, működési és üzleti követelményeket és az érdekelt felek nézeteit.

A szervezetnek programo(ka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania ezen célok és célkitűzések elérése érdekében. A program(ok)ban szerepelnie kell, hogy

a) a szervezet mely feladatkörei és szintjei felelnek a célok és célkitűzések eléréséért; és

b) mely eszközökkel és milyen határidővel kell azokat elérni.

I-A.4. Bevezetés és működés

I-A.4.1. *Erőforrások, szerepek, felelősségi kör és hatáskör*

A vezetés biztosítja azon erőforrásokat, amelyek elengedhetetlenek a környezetvédelmi vezetési rendszer kialakításához, bevezetéséhez, fenntartásához és fejlesztéséhez. Az erőforrások közé tartoznak a személyzeti erőforrások és a szakértelem, a szervezeti infrastruktúra, a technológia és a pénzügyi erőforrások.

A hatékonyabb környezetvédelmi vezetés érdekében meg kell határozni, dokumentálni kell és közzé kell tenni, hogy melyek a szerepek, a felelősségi körök és a hatáskörök.

A szervezet felső vezetése külön képviselőt (képviselőket) jelöl ki, aki (akik) – más feladataitól (feladataiktól) függetlenül – megfelelő szerepet, felelősségi kört és hatáskört kap (kapnak) arra, hogy

a) biztosítsa (biztosítsák) a környezetvédelmi vezetési rendszernek e nemzetközi szabvány követelményei szerinti bevezetését, alkalmazását és betartását;

b) értékelés céljából fejlesztési javaslatokat is tartalmazó jelentést készítsen (készítsenek) a felső vezetés számára a környezetvédelmi vezetési rendszer teljesítményéről.

I-A.4.2. *Szakértelem, képzés és tudatosság*

A szervezet gondoskodik arról, hogy mindenki, aki a szervezet javára vagy annak megbízásából olyan tevékenységet végez, amely a szervezet által azonosított jelentős környezeti hatással (hatásokkal) járhat, oktatás, képzés és gyakorlat révén megfelelő szakértelemre tegyen szert, és az ezzel kapcsolatos feljegyzéseket a szervezet megőrzi.

A szervezet felméri, hogy a környezeti tényezőkkel és a környezetvédelmi vezetési rendszerrel összefüggésben melyek a képzési igények. Képzéseket biztosít vagy egyéb lépéseket tesz ezen igények kielégítése érdekében és a kapcsolódó feljegyzéseket megőrzi.

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania, hogy a neki vagy az ő megbízásából dolgozók tudatában legyenek:

a) mennyire fontos a környezeti politika és a kapcsolódó eljárások, valamint a környezetvédelmi vezetési rendszer követelményeinek teljesülése;

b) melyek munkájuk jelentős környezeti tényezői és az ezekhez kapcsolódó valós vagy potenciális hatások, továbbá milyen környezeti előnyökkel jár személyes teljesítményük javulása;

▼M1

c) milyen szereppel és felelősségi körrel vesznek részt a környezetvédelmi vezetési rendszer követelményeinek teljesítésében; és

d) milyen következményekkel járhat az előírt eljárásoktól való eltérés.

I-A.4.3. *Kommunikáció*

Tekintettel a környezeti tényezőkre és a környezetvédelmi vezetési rendszerre, a szervezetnek megfelelő eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania

a) a szervezet különböző szintjei és feladatkörei közötti belső kommunikációra;

b) a külső érdekelt felektől érkező lényeges közlemények fogadására, dokumentálására és megválaszolására.

A szervezetnek el kell döntenie, hogy ad-e külső tájékoztatást a jelentős környezeti tényezőiről, és ezt a döntését dokumentálja. Ha a tájékoztatás mellett dönt, a szervezetnek módszert (módszereket) kell kialakítania és bevezetnie a külső tájékoztatásra.

I-A.4.4. *Dokumentálás*

A környezetvédelmi vezetési rendszer dokumentációja magában foglalja:

a) a környezeti politikát, célokat és célkitűzéseket;

b) annak leírását, hogy mire terjed ki a környezetvédelmi vezetési rendszer;

c) a környezetvédelmi vezetési rendszer főbb elemeinek és ezek kölcsönhatásainak leírását, valamint hivatkozásokat az idevágó dokumentumokra;

d) az e nemzetközi szabvány által megkövetelt dokumentumokat, beleértve a feljegyzéseket; valamint

e) azokat az iratokat, beleértve a feljegyzéseket, amelyek a szervezet szerint szükségesek a jelentős környezeti tényezőivel kapcsolatos eljárások hatékony tervezésének, működtetésének és ellenőrzésének biztosításához.

I-A.4.5. *A dokumentumok kezelése*

A környezetvédelmi vezetési rendszer és az ezen szabvány által megkövetelt dokumentumokat kezelés alá kell vonni. A feljegyzések különleges dokumentumok, amelyeknek a kezelését a A.5.4. pont követelményeinek megfelelően kell végezni.

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania

a) a dokumentumok kiadásra való alkalmasságának jóváhagyására;

b) a dokumentumok felülvizsgálatára és szükség szerinti frissítésére, majd újbóli jóváhagyására;

c) annak biztosítására, hogy a dokumentumok módosulása és felülvizsgálatuk jelenlegi állása megállapítható legyen;

d) annak biztosítására, hogy az alkalmazandó dokumentumok érvényes változata rendelkezésre álljon a felhasználás helyén;

e) annak biztosítására, hogy a dokumentumok tanulmányozhatók és könnyen azonosíthatók maradjanak;

f) annak biztosítására, hogy azok a külső eredetű dokumentumok, amelyek a szervezet szerint szükségesek a környezetvédelmi vezetési rendszer tervezéséhez és működtetéséhez, azonosíthatók legyenek és azok terjesztését kézben tartsák; valamint

g) az elavult dokumentumok nem kívánt felhasználásának megakadályozására és a bármely okból megőrzött ilyesfajta dokumentumok azonosítására.

I-A.4.6. *A működés szabályozása*

A szervezetnek azonosítja és megtervezi azokat a műveleteket, amelyek a környezeti politikájának, céljainak és célkitűzéseinek megfelelő jelentős környezeti tényezőkkel összefüggnek, annak érdekében, hogy azok az előírt körülmények között megvalósuljanak, azáltal hogy

a) dokumentált eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn olyan helyzetek kezelésére, amelyeknél ennek (ezeknek) a hiánya a környezeti politikától, céloktól és célkitűzésektől való eltéréshez vezethetne; valamint

▼M1

b) meghatározza az eljárás(ok)on belüli működési kritériumokat; továbbá

c) a szervezet által felhasznált áruknál és szolgáltatásoknál felmerülő jelentős környezeti tényezőkkel kapcsolatos eljárás(oka)t kialakítja, bevezeti és fenntartja, valamint az alkalmazandó eljárásokat és követelményeket ismerteti a beszállítóival, beleértve a megbízott vállalkozókat is.

I-A.4.7. *Készültség és reagálás vészhelyzet esetén*

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania annak megállapítására, hogy milyen vészhelyzetek és balesetek fordulhatnak elő, amelyek a környezetre hatással lehetnek, és miként reagáljon rájuk.

A szervezet reagál a valós vészhelyzetekre és balesetekre, valamint megelőzi vagy enyhíti a hozzájuk kapcsolódó káros környezeti hatásokat.

A szervezet rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén átdolgozza a vészhelyzeti készültségi és reagálási eljárásait, különösen balesetek vagy vészhelyzetek bekövetkezése után.

A szervezet lehetőség szerint rendszeresen ellenőrzi az ilyen eljárásokat.

I-A.5. Ellenőrzés

I-A.5.1. *Figyelemmel kísérés és mérés*

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania azon folyamatok és tevékenységek fő jellemzőinek rendszeres figyelemmel kísérése és mérése céljából, amelyek a környezetre jelentős hatással lehetnek. Az eljárás(ok)nak azon adatok dokumentálását is magában kell foglalnia, amelyek a teljesítménynek, a működés előírt ellenőrzéseinek és a szervezet által kitűzött környezeti célok és célkitűzések teljesülésének felügyeletéből származnak.

A szervezet gondoskodik arról, hogy a felügyelethez és a mérésekhez kalibrált vagy ellenőrzött eszközöket használjanak és tartsanak fenn, valamint hogy az erről szóló feljegyzéseket megőrizzék.

I-A.5.2. *Felmérés az előírások betartásáról*

I-A.5.2.1. A szabálykövetés melletti elkötelezettségével összhangban a szervezet eljárás(oka)t dolgoz ki, valósít meg és tart fenn annak felmérésére, hogy a vonatkozó jogszabályi előírásokat mennyire tartják be.

A szervezet feljegyzésekben rögzíti e rendszeres felmérések eredményeit.

I-A.5.2.2. A szervezet felméri azon többi követelmény teljesülését is, amelyekre kötelezettséget vállalt. A szervezet ez utóbbi felmérést tetszése szerint végezheti a jogszabályok betartására vonatkozó, A.5.2.1. pont szerinti felméréssel összevonva, vagy külön e célra kidolgozott eljárás(ok) alapján.

A szervezet feljegyzésekben rögzíti e rendszeres felmérések eredményeit.

I-A.5.3. *Eltérések, korrekciós intézkedések és megelőző intézkedések*

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania a valós vagy potenciális eltérések kezelésére, valamint a korrekciós intézkedésekre és a megelőző intézkedésekre. Ebben (ezekben) meg kell határoznia az alábbiakra vonatkozó követelményeket:

a) az eltérések felderítése és kiigazítása, valamint a környezeti hatásuk mérséklésére szolgáló intézkedés(ek);

b) az eltérések kivizsgálása, okuknak (okaiknak) a felderítése és a megismétlődésük elkerülésére szolgáló intézkedések;

c) az eltérés (eltérések) megelőzését szolgáló intézkedés(ek)re való igény felmérése és a bekövetkezésük megelőzésére alkalmas intézkedések megvalósítása;

d) feljegyzés készítése a meghozott korrekciós intézkedés(ek) és megelőző intézkedés(ek) eredményeiről; valamint

e) a korrekciós intézkedés(ek) és a megelőző intézkedés(ek) hatékonyságának értékelése. A meghozott intézkedéseknek arányban kell lenniük a felmerült problémáknak és azok környezeti hatásainak mértékével.

▼M1

A szervezet gondoskodik arról, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszer dokumentációjában megtegyenek minden szükséges módosítást.

I-A.5.4. *A feljegyzések kezelése*

A szervezet szükség szerint feljegyzéseket készít és őriz meg a környezetvédelmi vezetési rendszerében és az ezen szabványban foglalt követelmények teljesülésének, valamint az elért eredményeknek az igazolására.

A szervezetnek eljárás(oka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania a feljegyzések azonosítására, tárolására, védelmére, visszakeresésére, megőrzésére és megsemmisítésére.

A feljegyzéseknek olvashatóknak, azonosíthatóknak és nyomon követhetőknek kell lenniük és maradniuk.

I-A.5.5. *Belső ellenőrzés*

A szervezetnek biztosítania kell, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszert belső ellenőrzéseknek vessék alá meghatározott időközönként annak érdekében, hogy

a) megállapítsák a környezetvédelmi vezetési rendszerről, hogy
   – megfelel-e a környezetvédelmi vezetés tervezett intézkedéseinek, beleértve e nemzetközi szabvány követelményeit is,
   – megfelelően vezették-e be és tartják-e fenn;
b) a szervezet vezetését tájékoztassa az ellenőrzések eredményeiről.

   A szervezetnek belső ellenőrzési programo(ka)t kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania, figyelembe véve az érintett műveletek környezeti jelentőségét és a korábbi ellenőrzések eredményeit.

Olyan ellenőrzési eljárás(oka)t kell kialakítani, bevezetni és fenntartani, amely(ek) kitér(nek):

– az ellenőrzések tervezéséhez és végrehajtásához, az ezek eredményeiről szóló jelentésekhez és a róluk készült feljegyzések megőrzéséhez kapcsolódó felelősségi körre és követelményekre,
– az ellenőrzés kritériumainak, alkalmazási körének, gyakoriságának és módszereinek meghatározására.

Az ellenőrök kiválasztásakor és az ellenőrzések végrehajtásakor ügyelni kell, hogy az ellenőrzési eljárás objektív és pártatlan legyen.

I-A.6. Vezetőségi felülvizsgálat

A felső vezetés terv szerinti időközönként felülvizsgálja a szervezet környezetvédelmi vezetési rendszerét annak biztosítására, hogy az mindenkor megfeleljen a rendeletésének és az elvárásoknak, valamint hatékony maradjon. A felülvizsgálatok során azt is mérlegelni kell, hogy milyen fejlesztések lehetségesek és milyen módosításokra van szükség a környezetvédelmi vezetési rendszerben, beleértve a környezeti politikát, valamint a környezeti célokat és célkitűzéseket is.

A vezetőségi felülvizsgálatokról készült feljegyzéseket meg kell őrizni.

A vezetőségi felülvizsgálat a következőkre támaszkodik:

a) azok az eredmények, amelyek a belső ellenőrzésekből, illetőleg azon felmérésekből származnak, amelyeket a jogi követelményeknek és a szervezet által vállalt egyéb követelményeknek a betartásáról készültek;
b) külső érdekelt felek közleményei, beleértve a panaszokat is;
c) a szervezet környezetvédelmi teljesítménye;
d) a célok és a célkitűzések teljesülésének mértéke;
e) a korrekciós és megelőző intézkedések jelenlegi helyzete;
f) a korábbi vezetőségi felülvizsgálatok utóintézkedései;
g) a körülményekben bekövetkezett változások, beleértve a környezeti vonatkozású jogi és egyéb követelmények fejlődését is; valamint
h) fejlesztési javaslatok.

A vezetőségi felülvizsgálat folyományaként döntésekre és intézkedésekre kerülhet sor a környezeti politika, a célok és a célkitűzések, valamint a környezetvédelmi vezetési rendszer többi elemének esetleges módosításaira vonatkozóan, a folyamatos fejlesztés iránti elkötelezettséggel összhangban.

▼M1

NEMZETI SZABVÁNYÜGYI TESTÜLETEK JEGYZÉKE

BE: IBN/BIN (Institut belge de normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)

CZ: ČNI (Český normalizační institut)

DK: DS (Dansk Standard)

DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)

EE: EVS (Eesti Standardikeskus)

EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)

ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)

FR: AFNOR (Association française de normalisation)

IEL: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας

LV: LVS (Latvijas Standarts)

LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)

LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)

HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)

MT: MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)

NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)

PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)

PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)

SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)

SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)

FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto ry.)

SE: SIS (Swedish Standards Institute)

UK: BSI (British Standards Institution).

▼B

B. KÉRDÉSEK, AMELYEKKEL AZ EMAS-BAN RÉSZT VEVŐ SZERVEZETEKNEK FOGLALKOZNIUK KELL

1. **Jogszabályok betartása**

A szervezeteknek bizonyítaniuk kell, hogy:

a) azonosították az összes vonatkozó környezetvédelmi jogszabályt, és ismerik azoknak a szervezetet érintő hatásait;

b) biztosítják a környezetvédelmi jogszabályok betartását; és

c) olyan eljárásokat vezettek be, amelyek lehetővé teszik a szervezet számára e követelmények folyamatos teljesítését.

2. **Környezeti teljesítmény**

A szervezeteknek bizonyítaniuk kell, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszer és az ellenőrzési eljárások a VI. mellékletben meghatározott tényezők figyelembevételével foglalkozik a szervezet tényleges környezeti teljesítményével. A szervezet környezeti teljesítményének a környezeti céljaival és célkitűzéseivel összefüggésben a vezetőségi átvizsgálás folyamatának keretében kell értékelni. A szervezet arra is kötelezettséget vállal, hogy folyamatosan javítja környezeti teljesítményét. E tevékenységében a szervezet a helyi, regionális és nemzeti környezeti programokra építhet.

A környezeti célok és célkitűzések elérését szolgáló eszközök nem szerepelhetnek környezetvédelmi célként. Ha a szervezet egy vagy több telephelyből áll, az EMAS-ba jelentkező mindegyik telephelynek teljesítenie kell az EMAS valamennyi követelményét, beleértve a 2. cikk b) pontjában meghatározott, a környezeti teljesítmény folyamatos javítására vonatkozó követelményt is.

▼B

3. **Külső kommunikáció és kapcsolatok**

A szervezetnek bizonyítania kell a nyílt párbeszédet a lakossággal és más érdekelt felekkel, beleértve a helyi közösségeket és ügyfeleket is, a tevékenységük, termékeik és szolgáltatásaik környezeti hatásairól, a lakosságot és más érdekelt feleket érintő kérdések feltárása érdekében.

4. **Az alkalmazottak bevonása**

Az I. melléklet A. részében foglalt követelményeken túl, az alkalmazottakat be kell vonni a szervezet környezeti teljesítményének folyamatos javítását célzó folyamatba. E célra megfelelő részvételi formákat kell alkalmazni, például a javaslatok könyve rendszert, vagy a projektalapú csoportmunkát, vagy a környezetvédelmi bizottságokat. A szervezeteknek ismerniük kell az e területen folytatott példaértékű gyakorlatról szóló bizottsági iránymutatásokat. Az alkalmazottak képviselőit is be kell vonni, ha ezt kérik.

▼B

II. MELLÉKLET

A BELSŐ KÖRNYEZETVÉDELMI ELLENŐRZÉS KÖVETELMÉNYEI

2.1. **Általános követelmények**

A belső környezetvédelmi ellenőrzések azt biztosítják, hogy a szervezet által folytatott tevékenységek a kidolgozott eljárásoknak megfelelően valósulnak meg. A környezetvédelmi ellenőrzések során problémákat is feltárhatnak ezekkel az eljárásokkal kapcsolatban, vagy lehetőségeket kínálhatnak az eljárások javítására. A szervezeten belül végzett ellenőrzések köre valamely egyszerű eljárás ellenőrzésétől a bonyolult tevékenységek ellenőrzéséig terjedhet. Valamely adott időszakban az adott szervezet valamennyi tevékenységét ellenőrzés alá kell vonni. Ellenőrzési ciklusnak azt az időszakot nevezzük, amely során a tevékenységek környezetvédelmi ellenőrzését végzik. Kisebb, egyszerű szervezetek esetében lehetséges minden tevékenységet egyszerre vizsgálni. Az ilyen szervezetek esetében az ellenőrzési ciklus az ilyen ellenőrzések közötti időszak.

A belső környezetvédelmi ellenőrzéseket olyan személyek folytatják le, akik kellőképpen függetlenek a vizsgálat alá vont tevékenységtől ahhoz, hogy objektív és pártatlan módon tudjanak értékítéletet hozni. Ezeket az ellenőrzéseket végezhetik a szervezet alkalmazottai vagy külső felek (más szervezetek alkalmazottai, ugyanazon szervezet más részeinek alkalmazottai vagy tanácsadók).

2.2. **Célok**

A szervezet környezetvédelmi ellenőrzés programja írásban határozza meg az egyes ellenőrzések vagy az ellenőrzési ciklus céljait, beleértve az ellenőrzés gyakoriságát is minden egyes tevékenység esetében.

Az ilyen célok körébe tartozik elsősorban a fennálló vezetési rendszerek értékelése és annak ellenőrzése, hogy ez a szervezet politikájának és programjának, továbbá a vonatkozó környezetvédelmi előírásoknak megfelel-e.

2.3. **A környezetvédelmi ellenőrzés hatóköre**

Az egyes ellenőrzések, vagy – szükség esetén – az ellenőrzési ciklus minden egyes szakasza általános hatókörét egyértelműen meg kell határozni, amelynek során a következő adatok szükségesek:

1. az ellenőrzés tárgyát képező területek;
2. az ellenőrzés alá vont tevékenységek;
3. a figyelembe veendő környezetvédelmi kritériumok;
4. az ellenőrzés alá vont időszak.

A környezetvédelmi ellenőrzés a környezeti teljesítmény értékeléséhez szükséges tényadatok felmérését foglalja magában.

2.4. **Szervezet és erőforrások**

A környezetvédelmi ellenőrzéseket olyan személyek vagy személyek csoportjai végzik, akik megfelelő ismeretekkel rendelkeznek a vizsgált ágazatban és területen, beleértve az irányadó környezetvédelmi, vezetési, műszaki és szabályozási kérdések terén szerzett ismereteket és tapasztalatokat, valamint kellő szakképzettséggel és gyakorlattal rendelkeznek a célok eléréséhez szükséges ellenőrzési szakismeretek terén. A környezetvédelmi ellenőrzésre fordított erőforrások és idő arányban áll az ellenőrzés hatókörével és céljaival.

A szervezet felső vezetése támogatja az ellenőrzést.

Az ellenőrök kellő mértékben függetlenek az ellenőrzés alá vont tevékenységtől ahhoz, hogy objektív és pártatlan módon tudjanak értékítéletet hozni.

2.5. **A környezetvédelmi ellenőrzés tervezése és előkészítése**

Minden környezetvédelmi ellenőrzés megtervezésekor és előkészítésekor különösen a következő tényezőket kell figyelembe venni:

– biztosítani kell a megfelelő erőforrások rendelkezésre állását,

– biztosítani kell, hogy az ellenőrzésben érintett minden személy (beleértve az ellenőröket, a szervezet vezetését és a személyzetet is) tisztában legyen az ellenőrzés során rá háruló szerepével és a feladataival.

Az előkészülés során az ellenőr megismeri a szervezet tevékenységét és az ott kialakított környezetvédelmi vezetési rendszert, és áttekinti az előző ellenőrzések eredményeit és azok következtetéseit.

▼B

2.6. **Környezetvédelmi ellenőrzési tevékenységek**

Az ellenőrzési tevékenységek körébe tartozik az alkalmazottakkal folytatott beszélgetés, az üzemi feltételek és berendezések vizsgálata és a feljegyzések, írásba foglalt eljárások és más vonatkozó dokumentumok áttekintése a vizsgált tevékenység környezeti teljesítményének értékelése céljából, hogy meg lehessen állapítani, hogy az megfelel-e a vonatkozó szabványoknak, előírásoknak, illetve a céloknak és célkitűzéseknek, és hogy a környezetvédelmi feladatok kezelése céljából kialakított rendszer hatékony és megfelelő-e. Többek között az ilyen kritériumoknak való megfelelést szúrópróbaszerű ellenőrzéssel kell vizsgálni az egész vezetési rendszer hatékonyságának meghatározására.

Az ellenőrzési eljárásba különösen a következő intézkedések tartoznak:

a) a vezetési rendszer megértése;

b) a vezetési rendszer előnyeinek és hátrányainak felmérése;

c) a releváns bizonyítékok összegyűjtése;

d) a környezetvédelmi ellenőrzés eredményeinek értékelése;

e) az ellenőrzés következtetéseinek megfogalmazása;

f) az ellenőrzés eredményeinek és következtetéseinek jelentése.

2.7. **A környezetvédelmi ellenőrzés eredményeinek és következtetéseinek jelentése**

1. Az ellenőröknek minden egyes környezetvédelmi ellenőrzés és ellenőrzési ciklus végén megfelelő formájú és tartalmú írásos ellenőrzési jelentést kell készíteniük az ellenőrzés megállapításainak és következtetéseinek teljes körű, hivatalos előterjesztése végett.

   Az ellenőrzés megállapításait és következtetéseit hivatalosan kell a szervezet vezetése elé terjeszteni.

2. Az írásba foglalt ellenőrzési jelentés alapvető céljai a következők:

   a) az ellenőrzés hatókörének dokumentálása;

   b) a vezetés tájékoztatása a szervezet környezeti politikája megfelelőségének fokáról és a szervezetnél a környezetvédelem terén elért előrehaladásról;

   c) a vezetés tájékoztatása a szervezet környezeti hatásainak nyomon követését célzó intézkedések hatékonyságáról és megbízhatóságáról;

   d) szükség esetén korrekciós intézkedések szükségességének igazolása.

2.8. **Az ellenőrzést követő intézkedések**

Az ellenőrzési eljárás után a megfelelő korrekciós intézkedések tervének előkészítése és megvalósítása következik.

Megfelelő mechanizmusokat kell alkalmazni, hogy biztosítva legyen az ellenőrzési eredményeknek megfelelő intézkedések figyelemmel kísérése.

2.9. **A környezetvédelmi ellenőrzés gyakorisága**

A környezetvédelmi ellenőrzést vagy az ellenőrzési ciklust szükség szerint, de legfeljebb 3 évente kell elvégezni. A tevékenységek ellenőrzésének gyakorisága az alábbiaktól függően változik:

a) a tevékenységek jellegétől, nagyságrendjétől és komplexitásától;

b) a kapcsolódó környezeti hatások jelentőségétől;

c) az előző környezetvédelmi ellenőrzések során feltárt problémák fontosságától és sürgős voltától;

d) a környezetvédelmi problémák előzményeitől;

a jelentősebb környezeti hatással járó, bonyolultabb tevékenységeket gyakrabban kell ellenőrzés alá vonni.

A szervezet maga határozza meg környezetvédelmi ellenőrzési programját és az ellenőrzések gyakoriságát a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint elfogadott bizottsági iránymutatások alapján.

▼B

III. MELLÉKLET

KÖRNYEZETVÉDELMI NYILATKOZAT

3.1. **Bevezetés**

A környezetvédelmi nyilatkozat célja az, hogy tájékoztatást adjon a nyilvánosság és más érdekelt felek számára a szervezet környezeti hatásáról és környezeti teljesítményéről, valamint annak folyamatos javításáról. Ez arra is megfelelő eszköz, hogy figyelembe vegye az I. melléklet B. részének 3. pontjában meghatározott érdekelt feleknek a szervezet által is jelentősnek tekintett kívánalmait (VI. melléklet, 6.4. pont). A környezetvédelmi tájékoztatást világosan és következetesen, nyomtatott formában kell azok elé terjeszteni, akiknek nincs más módjuk ilyen jellegű tájékozódásra. A szervezetnek a nyilvántartásba vételkor és utána 3 évenként összesítve, nyomtatott változatban rendelkezésre kell bocsátania a 3.2. pontban részletezett tájékoztatást.

A Bizottság iránymutatást fogad el a környezetvédelmi nyilatkozatról a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint.

3.2. **Környezetvédelmi nyilatkozat**

A szervezet az első nyilvántartásba vétel során környezetvédelmi információt állít össze, a 3.5. pont követelményeinek figyelembevételével; ez lesz az a környezetvédelmi nyilatkozat, amit majd a környezetvédelmi hitelesítő érvényesít. Ezt az információt az érvényesítést követően az illetékes testület elé kell terjeszteni, majd nyilvánosságra kell hozni. A környezetvédelmi nyilatkozat olyan eszköz, amellyel biztosítható a nyilvánosság és más érdekelt felek tájékoztatása és a velük való párbeszéd a környezeti teljesítmény kérdéseiben. A szervezet figyelembe veszi a nyilvánosság és más érdekelt felek tájékoztatási igényeit a környezetvédelmi nyilatkozat összeállítása és kidolgozása során.

E tájékoztatáshoz a minimális követelmények a következők:

a) az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő szervezet világos és egyértelmű leírása és tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak, valamint bármilyen anyaszervezettel való kapcsolatainak összegezése;

b) a szervezet környezeti politikája és környezetvédelmi vezetési rendszerének rövid leírása;

c) a jelentős környezeti hatásokat kiváltó jelentős, közvetlen és közvetett környezeti tényezők leírása, és az e tényezőkkel kapcsolatos hatások jellegének ismertetése (VI. melléklet);

d) a jelentős környezeti tényezőkkel és hatásokkal kapcsolatos, környezeti célok és célkitűzések leírása;

e) a szervezetről rendelkezésre álló teljesítményadatok összegzése összehasonlítva a környezeti célokkal és célkitűzésekkel tekintettel a jelentős környezeti hatásokra. Az összegzés magában foglalhatja a szennyező anyagok kibocsátására, a hulladéktermelésre, a nyersanyag, energia és víz felhasználására, a zajra vonatkozó adatokat, valamint a VI. mellékletben ismertetett egyéb tényezőket. Az adatoknak lehetővé kell tenniük az évenkénti összehasonlítást a szervezet környezeti teljesítménye alakulásának felmérése céljából;

f) a környezeti teljesítménnyel kapcsolatos egyéb tényezők, többek között a jelentős környezeti hatásokkal kapcsolatos jogi rendelkezések betartása;

g) a környezetvédelmi hitelesítő neve és akkreditálási száma, valamint az érvényesítés időpontja.

3.3. **A környezeti teljesítményről szóló jelentés kritériumai**

A környezetvédelmi vezetési rendszer által biztosított kiindulási adatokat különböző módokon lehet felhasználni a szervezet környezeti teljesítményének bemutatására. E célból a szervezetek felhasználhatják a környezeti teljesítmény jelenlegi irányadó indikátorait, ügyelve arra, hogy a kiválasztott indikátorok:

a) valósághűen mérjék fel a szervezet teljesítményét;

b) érthetőek és egyértelműek legyenek;

c) éves összehasonlítást biztosítsanak a szervezet környezeti teljesítménye alakulásának felmérése céljából;

d) tegyék lehetővé az összehasonlítást az ágazati, nemzeti vagy regionális szinten irányadó értékelésekkel;

e) tegyék lehetővé az összehasonlítást a vonatkozó jogi rendelkezésekkel.

▼B

3.4. **A nyilvánosság számára hozzáférhető információ kezelése**

A szervezet évente frissíti a 3.2. szakaszban részletezett információt, és minden változást évente környezetvédelmi hitelesítővel érvényesíttet. A frissítésekre megállapított gyakoriságtól való eltérés a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint elfogadott bizottsági iránymutatásban megállapított esetekben lehetséges. Az érvényesítés után a változásokat az illetékes testület elé kell terjeszteni, és nyilvánosságra kell hozni.

3.5. **A tájékoztatás közzététele**

A szervezetek esetenként a nyilvánosság különböző köreihez vagy különböző érdekelt felekhez kívánják a környezetvédelmi vezetési rendszerük által készített tájékoztatást eljuttatni, és a környezetvédelmi nyilatkozatból csak bizonyos információt használnak fel. A szervezet által közzétett minden környezetvédelmi tájékoztatáson fel lehet tüntetni az EMAS-logót, ha azt környezetvédelmi hitelesítő érvényesítette, és véleménye szerint az:

a) pontos és nem félrevezető;

b) megalapozott és ellenőrizhető;

c) releváns és a megfelelő szövegösszefüggésben vagy keretek között került felhasználásra;

d) a szervezet általános környezeti teljesítményére jellemző;

e) félreérthetetlen;

f) a teljes környezeti hatás szempontjából jelentős,

és a szervezet legutóbbi környezetvédelmi nyilatkozatára hivatkozik, amely alapján készült.

3.6. **A nyilvánosság információhoz történő hozzájutása**

A 3.2. szakasz a)–g) pontja szerint készült tájékoztatást, amely a szervezet környezetvédelmi nyilatkozatát képezi, valamint a 3.4. pontban meghatározott frissített tájékoztatás a nyilvánosság és más érdekelt felek számára hozzáférhető. A környezetvédelmi nyilatkozat a nyilvánosság számára hozzáférhető. E célból a szervezeteket arra ösztönzik, hogy minden rendelkezésre álló lehetőséget használjanak fel (elektronikus kiadás, könyvtárak stb.). A szervezetnek bizonyítania kell a környezetvédelmi hitelesítő számára, hogy a szervezet környezeti teljesítményében érdekelt bármely személy könnyen és szabadon hozzáférhet a 3.2. szakasz a)–g) pontjában és a 3.4. szakaszban előírt tájékoztatáshoz.

3.7. **Helyi számadási kötelezettség**

Az EMAS szerint nyilvántartásba vett szervezetek készíthetnek egy összesített környezetvédelmi nyilatkozatot a társaság különböző földrajzi helyeken működő telephelyeiről. Az EMAS szándéka szerint biztosítani kell a helyi számadási kötelezettséget, és ezért a szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy minden egyes telephely jelentős környezeti hatásait egyértelműen meghatározzák és jelentsék az összesített környezetvédelmi nyilatkozatban.

▼B

IV. MELLÉKLET

Logó

1. változat

2. változat

▼A1

A logót az EMAS által nyilvántartásba vett szervezet a következő kifejezések alkalmazásával a 20 nyelv bármelyikén használhatja:

	1. változat	2. változat
spanyol:	„Gestión ambiental verificada”	„información validada”
cseh:	„ověřený systém environmentálního řízení”	„platná informace”
dán:	„verificeret miljøledelse”	„bekræftede oplysninger”
német:	„geprüftes Umweltmanagement”	„geprüfte Information”
észt:	„tõestatud keskkonnajuhtimine”	„kinnitatud informatsioon”
görög:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση”	„επικυρωμένες πληροφορίες”
francia:	„Management environnemental vérifié”	„information validée”
olasz:	„Gestione ambientale verificata”	„informazione convalidata”
lett:	„verificēta vides vadība”	„apstiprināta informācija”
litván:	„įvertinta aplinkosaugos vadyba”	„patvirtinta informacija”
magyar:	„hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer”	„hitelesített információ”
máltai:	„Immaniġġjar Ambjentali Verifikat”	„Informazzjoni Konvalidata”
holland:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem”	„gevalideerde informatie”
lengyel:	„zweryfikowany system zarządzania środowiskowego”	„informacja potwierdzona”
portugál:	„Gestão ambiental verificada”	„informação validada”
szlovák:	„overený systém environmentálneho riadenia”	„platná informácia”
szlovén:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem”	„preverjene informacije”
finn:	„vahvistettu ympäristöasioiden hallinta”	„vahvistettua tietoa”
svéd:	„Kontrollerat miljöledningssystem”	„godkänd information”

▼A1

A logó mindkét változatán mindig fel kell tüntetni a szervezet nyilvántartásba vételi számát.

A logót az alábbiak szerint lehet használni:

– három szín felhasználásával (Pantone No 355 zöld; Pantone No 109 sárga; Pantone No 286 kék)
– fehér alapon fekete vagy
– fekete alapon fehér.

▼B

V. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETVÉDELMI HITELESÍTŐK AKKREDITÁLÁSA, FELÜGYELETE ÉS FELADATAI

5.1. Általános

A környezetvédelmi hitelesítők akkreditálása az e mellékletben ismertetett általános, szakmai képesítésre vonatkozó elveken alapul. Az akkreditáló testületek akkreditálhatnak magánszemélyeket, szervezeteket, vagy mindkettőt környezetvédelmi hitelesítőként. A környezetvédelmi hitelesítők akkreditálásának eljárási követelményeit és részletes kritériumait a 4. cikk szerint a nemzeti akkreditálási rendszerek határozzák meg ezekkel az elvekkel összhangban. Az ilyen elveknek való megfelelést a 4. cikk szerint meghatározott szakértői felülvizsgálati folyamattal kell biztosítani.

5.2. A környezetvédelmi hitelesítők akkreditálásának követelményei

5.2.1. A következőkben leírt szakmai képesítés a minimumkövetelményeket jelenti, amelyeket a környezetvédelmi hitelesítőnek (magánszemélynek vagy szervezetnek) teljesítenie kell:

a) e rendeletnek, a környezetvédelmi vezetési rendszerek általános működésének, a vonatkozó szabványoknak és a Bizottság által a 4. cikk és 14. cikk (2) bekezdése szerint kiadott, az e rendelet alkalmazására vonatkozó iránymutatásnak az ismerete és megértése;

b) a hitelesítés tárgyát képező tevékenység szempontjából irányadó törvényi, szabályozási és igazgatási követelmények ismerete és megértése;

c) a környezetvédelmi kérdések ismerete és megértése, beleértve a fenntartható fejlődés környezetvédelmi dimenzióit;

d) a hitelesítés tárgyát képező tevékenység környezetvédelmi kérdések szempontjából irányadó műszaki vonatkozásainak ismerete és megértése;

e) a hitelesítés tárgyát képező tevékenység általános működésének megértése a vezetési rendszer megfelelőségére tekintettel;

f) a környezetvédelmi ellenőrzési követelmények és módszertan ismerete és megértése;

g) a tájékoztatás hitelesítésének ismerete (környezetvédelmi nyilatkozat).

A fenti területeken a hitelesítő ismereteit, tapasztalatait és technikai képességeit megfelelően bizonyítani kell az akkreditáló testületnek, amelynél a hitelesítő akkreditálásra irányuló kérelmet nyújtott be.

Továbbá, a környezetvédelmi hitelesítőnek függetlennek kell lennie – különösen a szervezet ellenőrétől vagy tanácsadójától –, pártatlanul és objektívan kell ellátnia tevékenységét.

A környezetvédelmi hitelesítő magánszemélynek vagy szervezetnek biztosítania kell, hogy ő, vagy a szervezet, vagy annak személyzete mentes legyen minden kereskedelmi, pénzügyi vagy egyéb nyomástól, amely befolyásolhatja az ítéletét, vagy veszélyeztetheti a független ítéletébe és feddhetetlenségébe vetett bizalmat e tevékenységekkel kapcsolatban, és hogy betartja az e tekintetben érvényes szabályokat.

A hitelesítőnek dokumentálnia kell az e rendelet akkreditálásra vonatkozó követelményeinek végrehajtására szolgáló ellenőrzési módszereket és eljárásokat, többek között a minőség-ellenőrzési mechanizmusokat és titoktartási rendelkezéseket is.

Ha a környezetvédelmi hitelesítő egy szervezet, a környezetvédelmi hitelesítőnek rendelkeznie kell a szervezeten belüli szervezeti felépítést és felelősségeket részletező szervezeti ábrával és a jogállást, a tulajdonviszonyokat és a finanszírozási forrásokat ismertető kimutatással, amelyeket kérésre átad.

5.2.2. Az akkreditálás köre

A környezetvédelmi hitelesítők akkreditálásának körét a 3037/90/EGK tanácsi rendelet ([1]) alapján kialakított gazdasági tevékenységek osztályozása (NACE-kódok) szerint kell meghatározni. Az akkreditálás körét a

([1]) HL L 293., 1990.10.24., 1. o. A 761/93/EGK rendelettel (HL L 83., 1993.4.3, 1. o.) módosított rendelet.

▼B

környezetvédelmi hitelesítő szakmai képesítése korlátozza. Az akkreditálás köre figyelembe veszi – szükség esetén – a vizsgált tevékenység nagyságrendjét és bonyolultságát is; ezt a felügyelet során biztosítani kell.

5.2.3. A hitelesítő vizsgálatokat önállóan végző környezetvédelmi hitelesítő magánszemélyek akkreditálásának további követelményei

Az önálló hitelesítést végző környezetvédelmi hitelesítő magánszemélyek az 5.2.1. és az 5.2.2. pont követelményeinek teljesítésén túl rendelkeznek:

– minden szükséges szakmai képesítéssel az akkreditált területükön hitelesítés lefolytatására,

– korlátozott akkreditálási hatókörrel a szakmai képesítéstől függően.

Az e követelményeknek való megfelelést az akkreditálás előtt végzett felméréssel és az akkreditáló testület felügyeleti szerepével kell biztosítani.

5.3. **A környezetvédelmi hitelesítők felügyelete**

5.3.1. A környezetvédelmi hitelesítők felügyelete az őket akkreditáló testület részéről

A környezetvédelmi hitelesítő haladéktalanul tájékoztatja az akkreditáló testületet az akkreditálását vagy annak körét érintő minden változásról.

Rendszeres időközönként, legfeljebb 24 havonta intézkedést kell tenni annak biztosítására, hogy a környezetvédelmi hitelesítő továbbra is teljesíti az akkreditálási követelményeket, és e célból ellenőrizni kell a vállalt hitelesítések minőségét. A felügyelet a környezetvédelmi hitelesítő irodájában végzett ellenőrzésből, valamint a gyakorlatban, a környezetvédelmi hitelesítő szaktudását vizsgáló, a szervezeteknél végzett munkáját vizsgáló helyszíni szemlékből áll, kérdőívek, a környezetvédelmi hitelesítők által értékelt környezetvédelmi nyilatkozatok vizsgálata és a hitelesítési jelentés vizsgálata alapján. A felügyelet arányos a környezetvédelmi hitelesítő által vállalt tevékenységgel.

Az akkreditálás megszüntetésére vagy felfüggesztésére, vagy az akkreditálás körének korlátozására az akkreditáló testület csak azután hozhat döntést, hogy a környezetvédelmi hitelesítő lehetőséget kapott a véleménynyilványításra.

5.3.2. A hitelesítési tevékenységet nem az akkreditálás szerinti országban, hanem más tagállamban folytató környezetvédelmi hitelesítők felügyelete

Az egyik tagállamban akkreditált környezetvédelmi hitelesítő, mielőtt másik tagállamban hitelesítési tevékenységet folytatna, legalább négy héttel előre értesítést küld ez utóbbi tagállam akkreditáló testületének:

– akkreditálásának részleteiről, szakmai képesítéséről, valamint szükség esetén a csoport összetételéről,

– arról, hogy hol és mikor kerül sor hitelesítésre; a szervezet címéről és kapcsolattartási adatairól, szükség esetén a jogi ismeretekkel és a nyelvismerettel kapcsolatos intézkedésekről.

Az akkreditáló testület további tájékoztatást kérhet a fentiekben ismertetett szükséges jogi és nyelvi ismeretekről.

E tájékoztatást minden új hitelesítés előtt meg kell adni.

Az akkreditáló testület nem írhat elő más olyan feltételeket, amelyek korlátoznák a környezetvédelmi hitelesítő jogát arra vonatkozóan, hogy olyan tagállamban, amely nem az a tagállam, ahol akkreditálták, tevékenységet folytasson. Különösen nem lehet diszkriminatív díjakat felszámítani a tájékoztatásért. Az akkreditáló testület nem használhatja fel a tájékoztatási eljárást a környezetvédelmi hitelesítő tevékenysége megkezdésének késleltetésére sem. Minden nehézséget, amely az előzetesen megbeszélt napon a környezetvédelmi hitelesítő ellenőrzését akadályozza, megfelelően indokolni kell. Ha a felügyelettel kapcsolatban költségek merülnek fel, az akkreditáló testület jogosult a megfelelő díjakat felszámítani.

Ha a felügyelő akkreditáló testület nincs megelégedve a környezetvédelmi hitelesítő által végzett munka minőségével, a felügyeleti jelentést az érintett környezetvédelmi hitelesítőnek, az őt akkreditáló testületnek, a vizsgálat alá vont szervezet helye szerint illetékes testületnek és – további vita esetén – az akkreditáló testületek fórumának kell átadni.

A szervezetek nem tagadhatják meg az akkreditáló testületeknek a környezetvédelmi hitelesítő felügyeletére vonatkozó azon jogát, hogy a hitelesítési felügyelőt tevékenysége közben a hitelesítési folyamat során megfigyelhesse.

▼B

5.4. **A környezetvédelmi hitelesítők feladatai**

5.4.1. A környezetvédelmi hitelesítő feladata az, hogy a szabályozási követelmények terén a tagállamok végrehajtási jogkörének érintése nélkül ellenőrizze:

a) e rendelet valamennyi rendelkezésének betartását: az előzetes környezeti állapotfelmérést, ha van, a környezetvédelmi vezetési rendszert, a környezetvédelmi ellenőrzést és annak eredményeit, valamint a környezetvédelmi nyilatkozatot;

b) – a környezetvédelmi nyilatkozatban (III. melléklet 3.2. és 3.3. szakasz);

– az érvényesítendő környezetvédelmi tájékoztatásban (III. melléklet 3.5. szakasz)

szereplő adatok és információ megbízhatóságát, hitelességét és valódiságát.

A környezetvédelmi hitelesítő a szükséges szakmai gondossággal vizsgálja, különösen az előzetes környezeti állapotfelmérést – ha van ilyen –, vagy a szervezet által lefolytatott környezetvédelmi ellenőrzést, vagy más eljárás technikai megfelelőségét az ilyen ellenőrzési tevékenység felesleges megkettőzése nélkül. Többek között a környezetvédelmi hitelesítő szúrópróbaszerű ellenőrzéseket végez annak megállapítása céljából, hogy a belső ellenőrzés eredményei megbízhatóak-e.

5.4.2. Az első hitelesítésnél a környezetvédelmi hitelesítő elsősorban azt ellenőrzi, hogy a szervezet teljesíti-e az alábbi követelményeket:

a) van-e egy teljes mértékben működőképes környezetvédelmi vezetési rendszere az I. melléklet szerint;

b) van-e már megtervezett, a II. melléklet szerinti környezetvédelmi ellenőrzési programja, amely már működik úgy, hogy legalább a legjelentősebb környezeti hatással járó területekre kiterjed;

c) befejeztek-e egy, a szervezet vezetése által végzett átvizsgálást;

d) készítettek-e egy, a III. melléklet 3.2. szakasza szerinti környezetvédelmi nyilatkozatot.

5.4.3. A jogszabályok betartása

A környezetvédelmi hitelesítőnek biztosítania kell, hogy a szervezet megfelelő eljárásokkal rendelkezik a vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabályok tárgyát képező tevékenységei tényezőinek ellenőrzésére, és hogy ezek az eljárások biztosítsák az előírásoknak való megfelelést. A környezetvédelmi ellenőrzés során végzett ellenőrzéseknek elsősorban azt kell bizonyítaniuk, hogy a kialakított eljárások biztosítják a jogszabályok betartását.

A környezetvédelmi hitelesítő nem érvényesíti a környezetvédelmi nyilatkozatot, ha a hitelesítés során megállapítja, például szúrópróbaszerű ellenőrzésekkel, hogy a szervezet nem tartja be a jogszabályokat.

5.4.4. A szervezet meghatározása

A környezetvédelmi vezetési rendszer ellenőrzése és a környezetvédelmi nyilatkozat érvényesítése során a környezetvédelmi hitelesítőnek biztosítania kell, hogy a szervezet alkotóelemei egyértelműen legyenek meghatározva, és hogy a meghatározás megfelel a tevékenységek tényleges megosztásának. A nyilatkozatnak egyértelműen ki kell terjednie a szervezet azon különböző részeire, amelyekre az EMAS vonatkozik.

5.5. **A környezetvédelmi hitelesítő tevékenysége ellátásának feltételei**

5.5.1. A környezetvédelmi hitelesítő az akkreditálás körének megfelelően működik a szervezettel kötött írásos megállapodás alapján, amely meghatározza munkájának tárgyát és körét, lehetővé teszi számára, hogy független, szakmai módon járjon el és kötelezi a szervezetet a szükséges együttműködésre.

5.5.2. A hitelesítés magában foglalja a dokumentumok vizsgálatát, a szervezetnél tett látogatást, beleértve az alkalmazottakkal folytatott megbeszéléseket, a szervezet vezetésének szóló jelentés és a jelentésben felvetett kérdésekre a szervezet részéről adandó magyarázat összeállítását.

5.5.3. A látogatást megelőzően megvizsgálandó dokumentumok közé tartozik az alapvető információ a szervezetről és tevékenységeiről, környezeti politikájáról és programjáról, a szervezetnél működő környezetvédelmi vezetési rendszer leírása, a lefolytatott előzetes állapotfelmérés vagy a környezetvédelmi ellenőrzés részletes adatai, a jelentés az ilyen felmérésről vagy vizsgálatról és az ezt követő korrekciós intézkedésekről, valamint a környezetvédelmi nyilatkozat tervezete.

▼B

5.5.4. A környezetvédelmi hitelesítő jelentést készít a szervezet vezetése számára. Ez a jelentés különösen a következőket tartalmazza:

a) a környezetvédelmi hitelesítő által végzett munka szempontjából irányadó valamennyi kérdést;

b) a szervezet kiindulási helyzetét a környezetvédelmi vezetési rendszer megvalósítása felé;

c) általában az e rendelet rendelkezéseinek való meg nem felelés eseteit és különösen:

– a környezeti állapotfelmérésben, vagy az ellenőrzési eljárásban, a környezetvédelmi vezetési rendszerben vagy bármilyen fontos eljárásban feltárt technikai hiányosságokat,

– kifogásokat a környezetvédelmi nyilatkozat tervezetére, a környezetvédelmi nyilatkozat szükséges módosításainak vagy kiegészítéseinek részleteire vonatkozóan;

d) összehasonlítást a korábbi nyilatkozatokkal és a szervezet környezeti teljesítménye értékelésével.

5.6. **A hitelesítés gyakorisága**

A szervezettel konzultálva a környezetvédelmi hitelesítő megtervezi a programot annak biztosítására, hogy az EMAS-ba történő nyilvántartásba vételhez szükséges minden elem vizsgálata legfeljebb 36 hónapon belül megtörténjen. Továbbá, a környezetvédelmi hitelesítő legfeljebb 12 havonként érvényesíti a környezetvédelmi nyilatkozatban szereplő frissített adatokat. A frissítésekre megállapított gyakoriságtól való eltérés a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint elfogadott bizottsági iránymutatásban megállapított esetekben lehetséges.

▼B

VI. MELLÉKLET

KÖRNYEZETI TÉNYEZŐK

6.1. **Általános**

A szervezet figyelembe veszi tevékenységei, termékei és szolgáltatásai valamennyi környezeti tényezőjét, és a kritériumok alapján, a közösségi szabályozás figyelembevételével dönt arról, hogy mely környezeti tényezőknek van jelentős hatása, ami alapul szolgál az átfogó és részletes környezeti céljai és célkitűzései megállapításához. E kritériumokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

A szervezet egyaránt figyelembe veszi tevékenységei, termékei és szolgáltatásai közvetlen és közvetett környezeti tényezőit.

6.2. **Közvetlen környezeti tényezők**

Ezek a szervezet olyan tevékenységeire terjednek ki, amelyek felett a vezetés ellenőrzést gyakorol, és amelyek – többek között – az alábbiakat foglalhatják magukban:

a) a levegőbe történő kibocsátás;

b) a vízbe történő kibocsátás;

c) szilárd és egyéb hulladékok, különösen a veszélyes hulladékok keletkezésének az elkerülése, e hulladékok újrahasznosítása, újrafelhasználása, szállítása és ártalmatlanítása;

d) földhasználat és a talaj szennyezése;

e) a természeti erőforrások és nyersanyagok felhasználása (az energiát is beleértve);

f) helyi kérdések (zaj, rezgés, szag, por, látvány stb.);

g) közlekedés (mind az árukra és szolgáltatásokra, mind az alkalmazottakra tekintettel);

h) a véletlen események, balesetek és potenciális vészhelyzetek következtében felmerülő, vagy esetlegesen felmerülő környezeti balesetek és hatások kockázata; valamint

i) a biológiai sokféleségre gyakorolt hatások.

6.3. **Közvetett környezeti tényezők**

A szervezet tevékenységei, termékei és szolgáltatásai következtében jelentős környezeti tényezők léphetnek fel, amelyeket a szervezet bizonyos esetekben nem képes teljes mértékben ellenőrizni.

Többek között az alábbiak tartozhatnak ide:

a) termékek hatása (tervezés, fejlesztés, csomagolás, szállítás, felhasználás és hulladékhasznosítás/ártalmatlanítás);

b) beruházások, kölcsönök nyújtása és biztosítási szolgáltatások;

c) új piacok;

d) szolgáltatások választéka és összetétele (például közlekedési vagy vendéglátó-ipari szolgáltatások);

e) igazgatási és tervezési döntések;

f) a termékkínálat összetétele;

g) a kivitelező, alvállalkozók és szállítók környezeti teljesítménye és gyakorlata.

A szervezetnek bizonyítania kell, hogy a beszerzési eljárásaival kapcsolatos jelentős környezeti tényezőket meghatározták, és hogy az e szempontokhoz kapcsolódó jelentős hatásokat a vezetési rendszerben tekintetbe veszik. A szervezetnek törekednie kell annak biztosítására, hogy a szállítók és a szervezet nevében eljárók teljesítik a szervezet környezetvédelmi politikáját a szerződés alapján végzett tevékenységek teljesítése során.

Az ilyen közvetett környezeti tényezők esetében a szervezetnek figyelembe kell vennie, hogy mekkora befolyást tud gyakorolni ezekre a tényezőkre, és milyen intézkedéseket tehet a hatás mérséklésére.

6.4. **A környezeti tényezők jelentősége**

A szervezet felelőssége, hogy meghatározza a tevékenységei, termékei és szolgáltatásai környezetvédelmi tényezői jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumokat annak megállapítása céljából, hogy melyeknek van

▼B

jelentős környezeti hatása. A szervezet által kidolgozott kritériumoknak átfogónak, a független ellenőrzést biztosítónak, megismételhetőnek és nyilvánosan hozzáférhetőek kell lenniük.

A szervezet környezeti tényezői jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumok meghatározása során többek között a következőket kell figyelembe venni:

a) a környezet állapotáról szóló tájékoztatást a szervezet olyan tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak meghatározása céljából, amelyek hatással lehetnek a környezetre;

b) a szervezet jelenlegi adatait az anyag- és energiafelhasználásról, a hulladékokról és a kibocsátásokról a környezeti veszélyek szempontjából;

c) az érdekelt felek álláspontjait;

d) a szervezet jogilag szabályozott környezetvédelmi tevékenységeit;

e) a szervezet beszerzési tevékenységeit;

f) a szervezet termékeinek tervezését, fejlesztését, gyártását, forgalmazását, szervizelését, felhasználását, újrafelhasználását, újrahasznosítását és hulladékként történő ártalmatlanítását;

g) a szervezet azon tevékenységeit, amelyeknél a legjelentősebbek a környezetvédelmi költségek és a környezeti előnyök.

A szervezet tevékenységei környezeti hatásai jelentőségének értékelése során a szervezet nem számolhat csupán a szokásos üzemi feltételekkel, hanem az indítási és leállítási feltételeket és az ésszerűen előrelátható vészhelyzeteket is figyelembe kell vennie. Számításba kell venni a múltbeli, jelenlegi és a tervezett tevékenységeket is.

▼B

VII. MELLÉKLET

KÖRNYEZETI ÁLLAPOTFELMÉRÉS

7.1. **Általános**

Az a szervezet, amely nem terjesztette elő a VI. melléklet szerinti jelentős környezeti tényezők megállapításához és értékeléséhez szükséges információkat, köteles megállapítani jelenlegi környezeti állapotát állapotfelmérés útján. A cél az, hogy a szervezet valamennyi környezeti tényezőjét figyelembe vegyék a környezetvédelmi vezetési rendszer kiépítésének alapjaként.

7.2. **Követelmények**

Az állapotfelmérés öt fő területre terjed ki:

a) a szervezetre vonatkozó törvényi, rendeleti, közigazgatási és egyéb előírásokra, amelyek betartására a szervezet kötelezettséget vállalt;

b) valamennyi, a VI. melléklet szerint jelentős környezeti hatással járó környezeti tényező meghatározására, lehetőség szerint számszerűsített és minőségi meghatározásban, és a jelentősnek minősített tényezőkről nyilvántartás készítésére;

c) a VI. melléklet 6.4. szakasza szerinti környezeti hatás jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumok leírására;

d) minden jelenlegi környezetvédelmi vezetési gyakorlat és eljárás vizsgálatára;

e) a korábbi események vizsgálatából kapott visszajelzés értékelésére.

▼B

VIII. MELLÉKLET

A NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELHEZ SZÜKSÉGES ADATOK

Minimumkövetelmények

A szervezet neve: A szervezet címe: Kapcsolattartó személy: A tevékenység NACE-kódja: Az alkalmazottak száma:

A környezetvédelmi hitelesítő neve: Akkreditálási száma: Az akkreditálás tárgya és köre: A következő környezetvédelmi nyilatkozat időpontja:

A szervezetre nézve illetékes megbízott hatóság vagy hatóságok neve és a kapcsolatfelvételi lehetőségek

Kelt, ... 2000.

A szervezet képviselőjének aláírása

…